

desto mindre mener man, at den ikke bør finde Sted. Det er jo vanskeligt at sige, hvilke Regler der bør gives for at værne om Helligdagens rette Fred. Opfattelsen deraf er forskjellig i de forskjellige Lande, og man vil møde store Forskjelligheder, efter som man ser hen til England, Amerika eller Frankrig. Hvad det kommer an paa, maa jo være at give Bestemmelser, der ere i Overensstemmelse med Befolkningens Opfattelse af Helligdagens Betydning og dens sømmelige Anvendelse, og jeg tror, at de Arbeider og den Færdsel, som af mig ere nævnte, ikke kunne siges at være i Overensstemmelse med Befolkningens Opfattelse af Helligdagens Betydning eller dens sømmelige Anvendelse. Det forekommer mig derfor at være en uheldig Forandring, der er foretagen i § 1, og jeg vilde ønske, at man under Behandlingen her i Thinget vilde komme bort deraf. — Jeg erkjender, at Indholdet af andre Bestemmelser er blevet bedre under Behandlingen i det andet Thing. Jeg vil saaledes ubetinget give den Maade, hvorpaa Reglen om Butikshandelen er fastsat i § 2, ligesom Bestemmelserne i §§ 3, 4 og 5 Fortrinet for den Affattelse, disse Bestemmelser havde i Regjeringsforslaget. — Med Henhyn til § 7 kan jeg ganske slutte mig til, hvad den høitærede Justitsminister har udtalt. Det forekommer mig, at det er en ganske naturlig Følge af Lovforslagets øvrige Bestemmelser, at offentlige Forsamlinger kun ere tilladte i den Tid, til hvilken ogsaa andre Sysler, som i lige høi Grad kunne siges at forstyrre den Stemning, der maa være tilstede paa Helligdagen, ere henviste, og ligeledes er jeg enig med den ærede Minister i, at det er urigtigt, at § 8 i Regjeringsforslaget er gaaet ud. At Helligholdelsen af de store Helligdage ogsaa skulde være indskrænket til Tiden fra Kl. 9—4, forekommer mig at være urimeligt. Jeg tør med Bestemthed sige, at dette er ikke i Overensstemmelse med det danske Folks Opfattelse af de store Helligdages Betydning. At paa første Paaschedag, første Pinsedag, første Zuledag, Skjærtorsdag og Langfredag alle Theatre, smaa og store Sangeboder rundt omkring og overhovedet alle Forlystelser skulde kunne begynde, naar Klokkerne var 4 om Eftermiddagen, at der ligeledes fra den Tid skulde kunne raabes og striges paa Gaden og alt Sligt, det er sikkert ikke overensstemmende med disse Tidsalderens Betydning, saaledes som den opfattes af det store Flertal i det danske Folk. Det forekommer mig ogsaa urigtigt, at det sidste Stykke i § 9 af Regjeringsforslaget er gaaet ud, hvorefter der Aftenen før de store Helligdage ikke skulde tillades nogen offentlig Forlystelse eller Maskerade eller Dands i private Huse. Jeg maa her sige akkurat det Samme, nemlig, at jeg er overbevist om, at det ikke er i Overensstemmelse med Befolkningens Ønske, at der Zuleaften, Paaske-aften og Skjærtorsdagsaften skulde kunne finde en saadan Slags Sted som den, der herigennem vilde

være tilladt. Naar der derimod er sagt om de øvrige Helligdage, at Aftenen forud kunne Forlystelser, Maskerader, Dands o. Lign. være til Kl. 12 Aften i Stedet for som nu til Kl. 11, forekommer det mig at være en helt ligegyldig Ting. Hos os er Opfattelsen af Aftenen før en olmindelig Helligdag og af Lørdagsaften ikke den, at det er en Helligaften; den er Intet for dem, der ikke have Hviledag den paafølgende Helligdag, men en Fredens Aften for dem, der ikke skulle paa Arbejde den næste Dag; den, der har arbejdet trofast hele Ugen, glæder sig til Lørdagsaften at kunne lægge sig til Hvile med den trygge Følelse, at den næste Dag er Søndag, og deri forstyrres han ikke af, at Maskerader, Dands o. Lign. varer noget længere paa Steder, hvor Folk mere sig paa den Maade. Det forekommer mig derfor, at denne Forandring kan overmaade godt indbrømmes. — Den Betragtning, jeg har ønsket at tage Ordet for her, er altsaa den, at Forandringen i § 1 efter min Overbevisning slaar i Strid med det danske Folks Opfattelse af Helligdagens Betydning og den Maade, hvorpaa de bør benyttes, og at det Samme i høi Grad er Tilfældet med den Forandring, der er indtraadt derpaa, at § 8 i Regjeringsforslaget er gaaet ud, og ved Forandringen i Lovforslagets § 9; jeg vilde derfor ønske, at der under Sagens forfattede Behandling her maa i forskjellige Henseender ske Forandringer, saa at man kom tilbage til det Forslag, der er indbragt af Regjeringen.

Mourier-Petersen: Min Betragtning af dette Lovforslag falder ganske sammen med de Yttringer, vi hørte af den høitagtede Justitsminister, ligesom jeg ogsaa i det Væsentlige kan slutte mig til, hvad den sidste ærede Taler fremsatte. Jeg betragter det som Lovens nærmeste Opgave, hvilket ogsaa er udtalt i Motiverne, at forhindre, at der foretages Noget paa Helligdagene, som kan forstyrre Andre i deres rette Anvendelse; men jeg anser dog ikke dette for at være den eneste Opgave, Loven bør have; den bør tillige søge at opretholde en vis ydre Sømmelighedstilstand paa Helligdagene, saaledes som Begreberne derom have uddannet sig i Nationernes Bevidsthed, og saaledes som det er overensstemmende med de nu en Gang herskende Anskuelser. Derfor anser jeg den Bestemmelse i § 2 for rigtig, at Butikkerne skulde være lukkede paa Helligdagene; thi vel er det saa, at selve Andagten ikke egentlig vilde forstyrres, om end Butikkerne vare aabne, men jeg tror dog, at det for hele Befolkningen vilde have noget Stødende, om man vilde ophæve den gamle Regel, at paa Søn- og Helligdage, saa længe Gudstjenesten varer, skulde Butikkerne overalt være lukkede. — Lige saa lidt som den foregaaende ærede Taler kan jeg gaa ind paa Bestemmelserne i § 7 om offentlige Forsamlinger, saaledes som den er bleven affattet i det andet Thing, hvorefter disse offentlige Forsamlinger